

**Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej
Polskiej****(Sprawa C-162/14)**

(2014/C 202/11)

Język postępowania: polski

Strony*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (Przedstawiciele: A. Tokár i K. Herrmann, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Rzeczpospolita Polska**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, że poprzez pozostawienie w mocy obowiązującej przyczyn wykluczenia wykonawców z postępowania o udzielenie zamówienia takich jak te zawarte w art.24 ust.1 pkt 1 i 1a ustawy Prawo o zamówieniach publicznych, które wykraczają poza materialnoprawne kryteria zamkniętego katalogu wykluczeń zawartych w art.45 ust.2 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi ⁽¹⁾, Rzeczpospolita Polska uchybiła jej zobowiązaniom wynikającym z tegoż art.45 ust.2 tejsze dyrektywy;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przyczyny wykluczenia wykonawcy z przetargu z powodu jego cech zawodowych takich jak te przewidziane w art.24 ust.1 pkt 1 i 1a ustawy o zamówieniach publicznych tzn. z powodu (i) wyrządzenia przez wykonawcę szkody stwierdzonej przez prawomocny wyrok poprzez niewykonanie lub nienależyte wykonanie zamówienia, (ii) jeżeli wykonawca był stroną umowy którą zamawiający rozwiązał, wypowiedział lub odstąpił od niej z powodu okoliczności, za które wykonawca ponosi odpowiedzialność, wykraczają poza zakres przesłanek wykluczenia ustanowionych w art.45 ust.2 i w szczególności art.45 ust.2 lit.d) dyrektywy 2004/18/WE.

Wykładnia tej ostatniej przesłanki stanowiła przedmiot wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Forposta i ABC Direct Contact C-465/11. Trybunał stwierdził w nim, że poprzez termin „poważne wykroczenia zawodowe” zawarty w art.45 ust.2 lit d) dyrektywy 2004/18/WE należy rozumieć wszelkie zawinione uchybienia wykonawcy wpływające na jego wiarygodność zawodową. Polskie przesłanki wykluczenia natomiast nie ograniczają się jedynie do zachowań wykonawców wykazujących zamiar uchybienia lub stosunkowo poważne niedbalstwo z jego strony i nakazują zamawiającemu automatycznie wykluczyć wykonawcę bez przeprowadzenia uprzedniej oceny zarzucanego mu zawinionego uchybienia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, s. 114; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 06 Tom 007 P. 132 – 262

Skarga wniesiona w dniu 10 kwietnia 2014 r. – Komisja przeciwko Węgrom**(Sprawa C-179/14)**

(2014/C 202/12)

Język postępowania: węgierski

Strony*Strona skarżąca:* Komisja (przedstawiciele: A. Tokár i E. Montaguti, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Węgry**Żądania strony skarżącej**

Komisja wnosi do Trybunału Sprawiedliwości o:

1. stwierdzenie, że Węgry naruszyły dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą usług na rynku wewnętrznym ⁽¹⁾ poprzez wprowadzenie i utrzymanie systemu karty SZÉP, uregulowanego w dekreście 55/2011 z dnia 12 kwietnia, zmienionego ustawą CLVI z 2011 r., w zakresie w jakim:

- artykuł 13 dekretu w sprawie SZÉP interpretowany w związku z art. 2 ust. 2 lit. d) ustawy XCVI z 1993 r., art. 2 lit. b) ustawy CXXXII z 1997 r. i art. 1, 2 ust. 1 i 2, art. 55 ust. 1 i 3 i art. 64 ust. 1 ustawy IV z 2006 r. wyklucza możliwość wydania karty SZÉP przez oddziały przedsiębiorstw, z naruszeniem przepisów art. 14 pkt 3 i art. 15 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2006/123;
 - art. 13 dekretu w sprawie SZÉP interpretowany w związku z art. 1, 2 ust. 1 i 2, art. 55 ust. 1 i 3 i art. 64 ust. 1 ustawy IV z 2006 r., art. 2 ust. 2 lit. d) ustawy XCVI z 1993 r. i art. 2 lit. b) ustawy CXXXII z 1997 r. nie uznaje do celów spełnienia wymogów określonych w art. 13 lit. a), b) i c) dekretu w sprawie SZÉP działalności tych grup przedsiębiorstw, których przedsiębiorstwem dominującym nie jest spółka założona zgodnie z prawem węgierskim, których członkowie nie mają formy spółki prawa węgierskiego, z naruszeniem przepisów art. 15 ust. 1, 2 lit. b) i ust. 3 dyrektywy 2006/123;
 - art. 13 dekretu w sprawie SZÉP interpretowany w związku z art. 1, 2 ust. 1 i 2, art. 55 ust. 1 i 3 i art. 64 ust. 1 ustawy IV z 2006 r., art. 2 ust. 2 lit. d) ustawy XCVI z 1993 r. i art. 2 lit. b) ustawy CXXXII z 1997 r. utrzymuje możliwość wydania przez banki i inne instytucje kredytowe karty SZÉP, gdyż tylko te podmioty mogą spełnić wymogi art. 13 dekretu, z naruszeniem przepisów art. 15 ust. 1, 2 lit. d) i ust. 3 dyrektywy 2006/123;
 - art. 13 dekretu w sprawie SZÉP narusza art. 16 dyrektywy 2006/123, ponieważ wymaga, by istniała węgierska siedziba do celów wydania karty SZÉP.
2. pomocniczo, stwierdzenie, że system karty SZÉP ustanowiony w drodze dekretu 55/2011 z dnia 12 kwietnia narusza art. 49 TFUE i art. 56 TFUE, w zakresie w jakim przepisy dyrektywy 2006/123 przywołane w pkt 1 nie znajdują zastosowania do wskazanych w tym punkcie przepisów.
 3. stwierdzenie, że system bonów Erzsébet uregulowany w ustawie CLVI z 2011 r. i ustawie CIII z 2012 r., ustanawiający monopol na rzecz instytucji publicznych w zakresie wystawiania bonów na zimne posiłki, który wszedł w życie niepoprzedzony odpowiednim okresem przejściowym lub odpowiednimi przepisami przejściowymi, narusza art. 49 TFUE i art. 56 TFUE, w zakresie w jakim art. 1, 5 i 477 ustawy CLVI z 2011 r. i art. 2 ust. 1 i 2, art. 6 i art. 7 ustawy CIII z 2012 r. wprowadzają nieproporcjonalne ograniczenia.
 4. obciążenie Węgier kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W 2011 Węgry znowelizowały uregulowania dotyczące wystawiania bonów na zimne i ciepłe posiłki, formy spędzania czasu wolnego i wypoczynku przyznawane pracownikom przez przedsiębiorców, uznawanych za świadczenia niestanowiące wynagrodzenia, przez co podlegają one korzystniejszym warunkom fiskalnym i z zakresu zabezpieczenia społecznego. Te nowe przepisy weszły w życie w dniu 1 stycznia 2012 r. bez odpowiedniego okresu przejściowego. Przed nowelizacją krajowe przepisy nie określały szczególnych lub specjalnych warunków dotyczących wystawiania tego rodzaju bonów na posiłki lub ich postaci. W związku z wprowadzonymi zmianami instytucja publiczna, Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány (węgierska krajowa fundacja do spraw wypoczynku) ma pozycję monopolisty w zakresie wystawiania bonów na posiłki gorące na nośniku papierowym oraz na posiłki zimne na nośniku papierowym lub elektronicznym. Przepisy nakładają również szczególnie surowe warunki wystawiania bonów na posiłki ciepłe, formy spędzania czasu wolnego i wypoczynku, które już można było wystawiać wyłącznie w postaci elektronicznej. Zaskarżone środki doprowadziły do wykluczenia podmiotów obecnych od lat na rynku, stanowią ograniczenie dostępu do rynku dla nowych podmiotów i uniemożliwiają swobodne świadczenie usług. Jednocześnie system kart SZÉP zastrzega de facto rynek na korzyść trzech dużych grup bankowych ustanowionych zgodnie z prawem węgierskim, podczas gdy wystawianie bonów Erzsébet jest możliwe wyłącznie w ramach państwowego monopolu. Fakt, że wpływy instytucji publicznej mającej monopol są przeznaczane na pokrycie wydatków socjalnych nie stanowi wystarczającego uzasadnienia wprowadzonych ograniczeń. Zgodnie z właściwymi postanowieniami Traktatu FUE i dyrektywy 2006/123 ograniczenia w swobodzie przedsiębiorczości i świadczenia usług wolno wprowadzać jedynie, gdy nie są one dyskryminacyjne i leżą w interesie ogólnym, pod warunkiem spełnienia wymogów niezbędного charakteru i proporcjonalności.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz. U. L 376, s. 36).